

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

IV. De Christi Domini descensu ad inferos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

liter diuinitati unitam, ipsamque diuinitatem eius corpori in sepulchro, & animam in inferno coniunctam se per extitisse. Ita S. Damasc. lib. 3. de fide cap. 27. S. Fulgentius ad Trasimund. cap. 23. & vnanimiter omnes alij Patres, est que de fide, quæ ex antè dictis constat, probatur que S. Doctor q. 50. a. 2. ex eo, quod in symb. de Filio Dei dicitur, quod fuerit crucifixus, mortuus, & sepultus, quod eius corpori mortuo tantum conuenit; item quod descenderit ad inferos, quod solam eius animam spectat, quæ vera non essent, nisi ratione vnionis hypostaticæ, quæ utraque pars diuinitati semper coniuncta remansit.

Quæres 3. an corpus Christi Domini post mortem corruptum fuerit. Respondet S. Doctor q. 51. a. 3. negatiue, quod, vt melius intelligatur, notandum est ex S. Damasc. lib. 3. de fide cap. 18. duplicem esse corporis humani corruptionem; vnã, quæ fit per separationem animæ a corpore, & hoc modo tam certum est Christi Domini corpus fuisse corruptum, quàm ipsum Christum fuisse mortuum: alia corruptio est illa, quæ fit per resolutionem corporis in vermes, cineres, aut aliquid simile; & hoc modo constat ex fide Christi Domini corpus non fuisse corruptum iuxta illud Ps. 15. *Nec dabis sanctum tuum videre corruptionem*, hunc enim locum S. Petrus Act. 2. & Paulus cap. 13. de Christi corpore mortuo exponunt; additque S. Doctor supra non decessisse Christum pati corruptionem in corpore, ne mors eius potius necessitati quàm voluntati ascriberetur.

SECTIO IV.

De Christi Domini descensu ad inferos.

Certum est ex fide, Christum Dominum secundum animam verè, & propriè descendisse ad inferos, non verò metaphoricè tantum, vt falsò hunc symboli articulum hæretici interpretantur; quorum aliqui dicunt descen-

descendere ad inferos idem esse ac interire; alij idem esse, ac sepultura tradi; alij denique omnium impijssimè per descensum Christi ad inferos significari asserunt, Christi animam dolores ac desperationem anumarum damnatarum pertulisse. Ita Calvinus lib. 2. instit. cap. 16. parag. 8. & seqq.

Refellit hæc blasphemia, & nostræ fidei veritas probatur 1. ex scriptura: S. Marth. 12. *Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus, &c. sic erit Filius hominis in corde terræ, &c.* Vbi per cor terræ S. Hieron. cap. 2. Ionæ, infernum intelligit; & ad Ephes. 4. *quod autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terræ: quem locum de Christi Domini descensu ad inferos exponunt S. Chrys. & S. Hier. commentarijs in illam Apost. epist. & S. Iren. lib. 5. cap. 31.*

Probatur 2. ex symb. Apost. & symb. S. Athan. in quibus hæc veritas expressis verbis continetur.

Probatur 3. ex SS. Patribus, qui vnanimè huic veritati subscribunt, vt S. Leo Papa serm. 1. de Resurr. *Resurrectio saluatoris nec animam in inferno, nec carnem diu morari passã est in sepulchro*, S. Ambr. lib. de mysterio paschæ c. 4. S. Greg. Papa lib. 13. mor. c. 20. & plures alij, qui citantur à Bellarm. lib. 4. de Christo c. 14.

Cum igitur hoc certum sit, quædam dubia circa huic Christi ad inferos descensum soluenda supersunt. Primum est, ad quæ inferorum loca Christus descenderit. Ad huius dubij solutionem obseruandum est ex S. Doct. in 4. dist. 45. art. 3. inferorum nomine quatuor loca intelligi. Primus est ille, in quo damnatorum animæ cum demonibus torquentur. Secundus est Limbus puerorum cum solo peccato originali ex hac vita decedentium. Tertius est locus ignis purgatorij, in quo animæ iustorum à peccatorum reliquijs expiantur. Quartus denique est Limbus sanctorum Patrum, in quo ante Christi aduentum sanctorum animæ recipiebantur, ibique absque vilo doloris sensu beatâ redemptionis spe sustentati, placidâ quiete fruebantur, qui passim locus in sacris literis Abrahamæ sinus nuncupatur.

Hâc observatione præmissâ, dicendum est cum S. Doctore q. 52. a. 2. Christi Domini animam verè quidem, secundum substantialem præsentiam descendisse ad limbum sanct. Patrum, ibique cum illis mansisse per triduum illud, quo à corpore fuit separata: ad alia verò loca inferorum non descendisse, nisi secundum aliquem specialialem suæ virtutis effectum.

Ac in primis, quòd in Limbum sanctorum Patrum descendit patet ex eo, quòd communiter sancti Patres dicunt, ideo Christum Dominum descendisse ad inferos, ut inde sanctorum animas educeret, ac secum in coelum eucheret, ut sanct. Ignat. in epist. ad Trall. & sanct. Hieron. in caput 4. ad Ephes.

Quòd autem ibi per triduum remanserit, præter auctoritatem S. Doct. id assertum habetur apud Iren. lib. 3. c. vlt. & Tertul. in lib. de anima c. 31.

Alterà verò assertionis pars, quâ diximus Christum Dominum non descendisse secundum realem præsentiam ad alia inferorum loca, probatur à S. Doctore ex eo, quòd Christus Dominus nullam habuit causam ad infernum damnatorum descendendi, cum neque locus illi ipsi congruus & decens; neque ad hoc, ut damnatos & demones sibi genuflectere compelleret, necessarium fuerit, ut eorum teterrimum ac foedissimum carcerem adiret.

Idem de Limbo puerorum dici debet, tum quia locus ille minimè Christo Domino congruebat, tum etiam quia non satis constat, an Christus Dominus se illis manifestauerit.

Quòd ad locum purgatorij spectat, videtur etiam non fuisse conveniens, ut illum Christus adiret, ac præsentiam suam illi ostendat, cum locus ille sit tantum pœnis destinatus.

Secundum dubium est, quid Christus Dominus ad inferos descendens, animabus iustis contulerit. Resp. Christum Dominum in primis Gloriæ lumen illis indidisse, atque adeò illas beatas effecisse, ut docet S. Thom. q. 52. a. 4. ad 1. & hoc colligitur ex illis Domini ad latronem crucifixum verbis, S. Luc. 23. *Hodie tecum eris in Paradiso,*

Adis, hoc est in loco, vbi mecum & cum alijs eris beatus: postea illucescente tertiâ die beatas illas animas inde secum eduxisse, quò pertinet illud Zachar. 9. *Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu.* Denique quadragesimâ post resurrectionem die sanctas illas animas secum in cœlum inuexisse, quando ipse (vt dicitur Ps. 67.) *ascendit in altum, cepit captiuitatem.*

SECTIO V.

De Christi Domini Resurrectione.

Fides catholica docet, Christum Dominum tertiâ post mortem die surrexisse à mortuis, animamque eius proprio corpori iterum fuisse vnitam. Circa hanc verò Christi resurrectionem quædam hîc obseruanda occurrunt.

Primum est, Christum Dominum non alienâ sed propriâ suâ virtute à mortuis surrexisse, iuxta quod ipse dixerat S. Joann. 10. *Potestatem habeo ponendi animam meam: & potestatem habeo iterum sumendi eam.*

Secundum est, Christum Dominum post resurrectionem, in corpore suo glorioso vulnerum cicatrices retinuisse, idque non ex impotentia curandi (vt ait Beda in cap. vii. S. Luc.) sed vt perpetuum victoria sua circumferret triumphum, quòd & de sanctis martyribus dicit S. Aug. lib. 22. de ciuit. c. 20. his verbis: *Fortassis in illo regno in corporibus martyrum videbimus cicatrices vulnerum, quæ pro Christi nomine pertulerunt; non enim deformitas in eis, sed dignitas erit, & quædam quamuis in corpore, non corporis sed virtutis pulchritudo fulgebit.*

Tertium est, Christi Domini corpus gloriosum resurgendo per clausum sepulchrum penetrâsse; Neque enim existimare debemus (vt ait S. Hier. epist. ad Hedibiam q. 6.) *Angelum idcirco venisse, vt aperiret Domino resurgenti, & resolveret lapidem; sed postquam Dominus resurrexit, indicasse, quid factum est, & sepulchrum vacuum*